

Versrészletek színekről

Devecsery László: Kék-játék

- Kék az ég és kék a zöld,
kék a fa és kék a föld...
Kék a madár, kék a tó,
kéken kék a kék folyó.

Kék a ház és kék a lány,
kék a hegy és kék az árny...
Kék a Nap és kék a folt,
kéken kéklik fenn a Hold.

Kosztolányi Dezső: Mostan színes tintákról álmodom

- Mostan színes tintákról álmodom.
Legszebb a sárga. Sok-sok levelet
e tintával írnék egy kisleánynak,
egy kisleánynak, akit szeretek.
Krikszkrakszokat, japán betűket írnék
s egy kacskaringós, kedves madarat.
És akarok még sok másszínű tintát,
bronzot, ezüstöt, zöldet, aranyat,
és kellene még sok száz és ezer
és kellene még aztán millió:
tréfás-lila, borszínű, néma-szürke,
szemérmetes, szerelmes, rikító,
és kellene szomorú-viola
és téglabarna, és kék is...

Mentovics Éva: Színes kavalkád

- Színes festék, tarka tinta képet fest a rajzpapírra. Szorgalmas, kis gyerekek pingálják a festményeket:

Kék tinta van az irkámba',
rózsaszín a babám lába.
Sötétbarna a fák törzse,
piros masnit hord az Örzse.

Nagy Bandó András: Tizenkét szín

- Sötétbarna, mahagóni,
paripán jó lovagolni.

Cukor, liszt vagy só az égen?
Báránnyfelhők hófehérben.

Felhő sincsen, ragyog az ég,
óceánszín, tolul a kék.

Ózon kell az öreg Földnek:
pompáznak az örökzöldek.

Tulipánfa lila lepel,
szirmát bontja, úgy ünnepel

Osvát Erzsébet: Milyen színű?

- Kék, kék, kék.
Kék az ég.
Babám szeme s a nefelejcs
az is kék.

Zöld, zöld, zöld.
Zöld a fű, a falevél.
Zöld a fürge
kicsi gyík,
kezed közül kisiklik.

Tóthárpád Ferenc: A három paca

- A
kék, a piros meg a sárga,
rengeteg szín jó barátja.
Amúgy meg mind kedves rokon,
pöffeszkednek rajzlapokon.

Elnyújtózik, s szól a sárga:
„fogócskázzunk valahára!”
Unatkozik, az a baja,
ő is csak egy apró paca.

TÓTH ÁGNES : SZÍNEK KERINGŐJE

- Tenger-partján kék a város,
A sok ház is csupa kék,
Kék kenyeret süt a lisztből
Kemencéjében a pék.

Kék a kutya, kék a macska,
Sötétkék a kövezet,
Kék cipőmnek kék orrával
Rugdosok kék köveket.

Égszínkék a veréb szárnya,
Ibolyakék a szeme,
Indigókék hangszóróból
Felcsendül egy kék zene.

TÓTH ÁGNES : SZÍNEK KERINGŐJE

- **Piros vers**

Csipkebogyónak
izzik az arca
bíbor a szőlő
piros az alma
dércsípte dombnak
vörös a halma
rőt hajú ősznek
szól ez a dal ma

TÓTH ÁGNES : SZÍNEK KERINGŐJE

- Sárga vers

sárga a citrom
sárga a Nap
sárga a csibe
a kotló alatt
napraforgókon
sárga kalap
búza aranylik
napfény alatt

TÓTH ÁGNES : SZÍNEK KERINGŐJE

- Zöld vers

Zöld az erdő, zöld a mező
Smaragd zöld a fűszál
Zöld levélen egy víg tücsök
Muzsikálva kószál
Zölden él a remény benne
Azért olyan jó a kedve

TÓTH ÁGNES : SZÍNEK KERINGŐJE

- **Barna vers**

A hugicám azt akarja
Legyen barna minden rajta
Barna haja, barna szeme
Olyan mint a vadgesztenye

TÓTH ÁGNES : SZÍNEK KERINGŐJE

- Lila vers

Harmat cseppben fürdik
A szerény ibolya
Mellette öltözik
Az esti viola
Lila szoknya libben
a kökőrcsin lányon
Abban fog táncolni
a pillangó bálon
Szivárvány hídján
Lila szín várja
Legyen a leglilább
Virág a párja

TÓTH ÁGNES : SZÍNEK KERINGŐJE

- **Fekete vers**

Koromfekete a korom
Öreg kéményekben ég
Éjfekete éjszakákon
bársonyfekete az ég
hollófekete a holló
felszáll a tetőre
szárnyából egy tollat ejt
a fekete földre

TÓTH ÁGNES : SZÍNEK KERINGŐJE

-

Fehér vers

Fehér a lúd tolla
Hófehér a párna
Alabástrom fehér
Az angyalok szárnya
Tejfehér a tej
És hófehér a hó
Száguldunk a lejtőn
Hali-hali-hó

TÓTH ÁGNES : SZÍNEK KERINGŐJE

- Szürke vers

Szürke a felhő
Borús az ég
Fészkére tart
Egy kicsi veréb
Hamuszín szárnya
Ólomszín árnya
Szürkén vetődik
A késő nyárra

TÓTH ÁGNES : SZÍNEK KERINGŐJE

- Drapp vers

Teve fut a sivatagban
Trapp, trapp, trapp
Lába alatt a sok homok
Drapp, drapp, drapp
Mintha tejbe kávécséppet
Ej-te-nék
S benne úszna a sivatag S a te-vék.

TÓTH ÁGNES : SZÍNEK KERINGŐJE

Narancssárga vers

Festegetett Piroska
Színezgetett Sára
Piroskánál piros szín volt
Sárinál meg sárga

Meggyet pingált az egyik
Citromot a másik
De nem látta egyik sem,
Hogy egy dongó kényesen
Festékükbe mászik

Kóstolgatta a pirost
Megnyalta a sárgát
Rázogatta egyenként
A hat lába szárát

Egyik helyen piros lett
Másik helyen sárga
És így lett a kíváncsi légy
Végül narancssárga.

TÓTH ÁGNES : SZÍNEK KERINGŐJE

- **Bordó vers**

Pince mélyén öreg hordó
Benne otellóbor, bordó
Sötétvörös, vígan csorgó
Jön a gazda, orra lógó
Gyomra korgó, kedve morgó
Kóstolgatja - ez a bor jó
Búbánatot rögvest oldó

